

31 серпня

МИСАК ГРИГОРІЙ, народився 19 грудня 1909 року в селі Тишиці (тепер Кам'янка-Буський р-н, Львівська обл.). Отримав гімназійну освіту і деякий час навчався у перемишльській семінарії. До монастиря вступив 7 листопада 1931 р., того ж місяця 24 числа прийняв облечини та розпочав новіціят. 25 листопада 1932 р. склав перші обіти, і 2 грудня разом із п'ятьма співбратами виїхав до Бельгії на навчання. У часі навчання 25 листопада 1935 р., склав вічні обіти. У кінці 1936 р. повернувся до Галичини і 7 січня 1937 р. отримав священничі свячення з рук єп. Івана Бучка. Від того часу до вересня 1939 р. був вчителем у ювенаті у Збоїсках. У часі війни разом із іншими співбратами обслуговували кілька сіл на Лемковщині, заснувавши місійну станицю в селі Телява. У 1942 р. переїхав до Станіслава (нині Івано-Франківськ), де був до ліквідації монастиря у квітні 1946 р., виконуючи обов'язки заступника настоятеля. Опісля переїхав до Голоска, де були зігнані майже всі редемптористи. Тут отець Григорій був міністром монастиря – вів економічні справи та господарку. Коли ж 17 жовтня 1948 р. закрили і цей монастир, а ченців перевезли до Унева, то міністр залишився, щоб поволі зліквідувати монастирську господарку. У тому часі мешкав у побожних сусідів, а одночасно обслуговував церкву св. Анни, що на голосківському пагорбі. За якийсь час також переселився до Унева, але ненадовго, бо після арешту о. Івана Зятка (5 січня 1950 р.) дуже скоро арештували і отця Григорія. Після звільнення в 1956 р. замешкав у Львові, але через два роки йому заборонили тут проживати, і отець переїхав до Вінниці. Тут влаштувався на роботу, одночасно душпастирював, допомагаючи римо-католицьким священникам в центральній Україні та на Львівщині. Отець Григорій мав проблеми із тиском, що і стало причиною його смерті 31 серпня 1978 року на 69-му році життя, 46-му році перших обітів, 43-му році вічних обітів та 41-му році священства.